

Reactie van het Register Belastingadviseurs (hierna: 'RB') op het pakket Belastingplan 2026

Inhoudsopgave

1	Inleiding.....	2
2	Belastingplan 2026.....	2
2.1	Verhoging arbeidskorting (Hoofdstuk 4 MvT)	2
2.2	Verduidelijking fietsregeling (§ 5.1 MvT).....	3
2.3	Maatregelen lucratiefbelangregeling (§ 5.2 MvT).....	4
2.4	Aanpassingen box 3 (§ 5.3 MvT).....	6
2.5	Akkoord 'gezond naar het pensioen' (§ 5.7 MvT)	6
2.6	Fiscale normering markt voor voertuigen gericht op personenvervoer (§ 5.9 MvT)	6
2.7	Voorstel ongelijke breukdelen bij een huwelijksgoederengemeenschap (§ 5.10 MvT).....	8
2.8	Aanpassingen Gelijktelling voor de schenk- en erfbelasting van biologische kinderen (§ 5.12 MvT)	9
3	Wet behoud verlaagd btw-tarief op cultuur, media en sport.....	10

1 Inleiding

Het Register Belastingadviseurs (RB), de grootste beroepsvereniging van fiscalisten die werken voor het midden- en kleinbedrijf (mkb) heeft met belangstelling kennisgenomen van het voorgelegde pakket Belastingplan 2026. Het RB neemt de gelegenheid om op dit voorgelegde pakket Belastingplan 2026 te reageren.

Vorig jaar constateerde het RB dat in het Belastingplan 2025 veel wijzigingen werden teruggedraaid, die via amendementen in het Belastingplan 2024 waren terechtgekomen. Het RB riep het kabinet op om de komende jaren een consistente belastingwetgeving te waarborgen en het toen geconstateerde jobbeleid in de belastingwetgeving te voorkomen, mede aangezien het Nederlandse ondernemersklimaat gebaat is bij een stabiel belastingklimaat. Het RB is verheugd dat het kabinet, over het algemeen, in het nu voorgestelde pakket Belastingplan 2026 aan deze wens tegemoet is gekomen, enkele uitzonderingen daar gelaten, zoals de voorgenomen invoering van de pseudo-eindheffing over ter beschikking gestelde niet-elektrische auto's.

In tegenstelling tot twee jaar geleden bevinden we ons nu in de situatie dat de nieuw gekozen Tweede Kamerleden gaan stemmen over het pakket Belastingplan 2026. Het RB spreekt de hoop uit dat zij zich niet geroepen voelen om wijzigingen aan te brengen in het pakket Belastingplan 2026. Dit gezien de hierboven beschreven ervaringen met de ingediende en aangenomen amendementen in 2023 bij de behandeling van het pakket Belastingplan 2024. Het RB onderschrijft daarom van harte de oproep aan de Kamerleden van staatssecretaris Heijnen in de aanbiedingsbrief van het belastingpakket Belastingplan 2026, om de nodige terughoudendheid en zorgvuldigheid te betrachten bij het indienen van en het stemmen over amendementen.

2 Belastingplan 2026

2.1 Verhoging arbeidskorting (Hoofdstuk 4 MvT)

In hoofdstuk 4 Inkomensbeleid van de Memorie van Toelichting op het Belastingplan 2026 schrijft het kabinet dat ze wil investeren in een verhoging van de arbeidskorting om werken meer te laten lonen. Het RB staat achter dit streven.

Wel wil het RB hierbij het volgende punt onder de aandacht brengen.

De werking van arbeidskorting zorgt voor een verschil in behandeling tussen werknemers (en ondernemers) die pensioen opbouwen via een pensioenregeling aan de ene kant, en werknemers (en ondernemers) die voor hun pensioenopbouw zijn aangewezen op lijfrenteproducten aan de andere kant. De pensioenbijdrage strekt immers rechtstreeks in mindering op de grondslag voor de arbeidskorting (loon, dan wel winst) en levert dan een aanvullende besparing op van 6,51% in de afbouwfase van de arbeidskorting. Een lijfrentebijdrage heeft geen invloed op de grondslag voor de arbeidskorting, aangezien deze niet rechtstreeks in mindering komt op het loon of de winst. Een lijfrentebijdrage verlaagt immers wel het verzamelinkomen, maar niet het arbeidsinkomen.

Voor de middeninkomens die in de afbouwfase van de arbeidskorting zitten, brengt dit met zich mee dat een pensioenbijdrage een aanzienlijk groter fiscaal voordeel oplevert dan een even grote lijfrentestorting.

Doordat het gewicht van de arbeidskorting in de tariefstructuur van de inkomstenbelasting steeds groter wordt, neemt het verschil toe. Daarbij komt dat de fiscale ruimte voor lijfrentepremies met de Wet Toekomst Pensioenen ook steeds groter is geworden. Naar de mening van het RB is er geen (afdoende) rechtvaardiging voor dit verschil in behandeling tussen deze groepen (pensioendeelnemers en lijfrentedeelnemers).

Een oplossing hiervoor is uitbreiding van artikel 8.1, hetzij door toevoeging in lid 2 hetzij door toevoeging van een nieuw lid 3, waarin staat dat tot het arbeidsinkomen wordt gerekend c.q. het arbeidsinkomen wordt verminderd met het bedrag aan lijfrentepremies dat op grond van artikel 3.127 Wet IB of artikel 3.129 Wet IB in aanmerking is genomen.

2.2 Verduidelijking fietsregeling (§ 5.1 MvT)

Het RB is tevreden met de aanpassing van de forfaitaire regeling voor ter beschikking gestelde fietsen, welke niet of nauwelijks door werknemers worden gebruikt vanaf de eigen woonplek. Het vervallen van de bijtelling in deze situatie is dan ook positief. Wel merkt het RB op dat het vervallen van de bijtelling een terugwerkende kracht krijgt tot 1 januari 2020. Het is niet duidelijk op welke wijze werkgevers en werknemers over de jaren vanaf 2020 een

teruggave kunnen bewerkstelligen met betrekking tot de over deze bijtelling ingehouden en afgedragen loonheffing. Niet alleen levert dit problemen op ten aanzien van de bewijslast, maar ook ten aanzien van de termijn waarbinnen een teruggaafverzoek kan worden gedaan. Een verduidelijking en soepele behandeling ten aanzien van deze teruggaafverzoeken is gewenst.

2.3 Maatregelen lucratiefbelangregeling (§ 5.2 MvT)

Een onevenwichtigheid in belastingdruk bij de afwikkeling van lucratiefbelangen in box 1 (ROW) óf in box 2 (aanmerkelijkbelangvariant) is de grond om de effectieve belastingdruk van box 2 bij de keuze voor de aanmerkelijkbelangvariant te verhogen. Bij een afwikkeling in box 1 is het tarief 49,5%; bij een afwikkeling in box 2 is het tarief 24,5% over de eerste schijf en 31% over aanmerkelijkbelanginkomen in de tweede schijf. Dit verschil tussen het tarief van box 1 en box 2 is klaarblijkelijk een belangrijke reden om het effectieve tarief van box 2 bij gebruikmaking van de aanmerkelijkbelangvariant bij lucratief belangen te verhogen. Om overig inkomen uit aanmerkelijk belang (reguliere- en vervreemdingsvoordelen) welke niet “lucratiefbelanginkomen” vormt niet te confronteren met een verhoging van het box 2 tarief (artikel 2.12 Wet IB 2001) is gekozen voor een grondslagverbreding door middel van een multiplier. In de teller van de multiplier wordt uitgegaan van het box 3 tarief van 36%, ten opzichte van het hoge tarief in box 2 van 31%.

Het RB wil het volgende punt onder de aandacht brengen.

Het tarief van box 2 is lager dan het tarief van box 1. Dit lagere tarief in box 2 houdt verband met het verminderen van economische dubbele belasting vanwege toepassing van het zogenaamde klassieke stelsel. In het verleden heeft de wetgever niet gekozen voor een creditstelsel. Een creditstelsel houdt in dat de onderliggende belastingdruk (de vennootschapsbelasting) op uitgedeelde winst wordt verrekend bij de uiteindelijke aandeelhouder, eventueel volgens een bepaalde formule. Bij het klassieke stelsel vindt, anders dan in een creditstelsel, een economische dubbele heffing plaats. Dezelfde winst wordt bij verschillende personen tweemaal belast. Bij de B.V. vindt een heffing van vennootschapsbelasting plaats over de winst. Als de(zelfde) winst ná vennootschapsbelasting wordt uitgedeeld wordt deze uitdeling belast met inkomstenbelasting bij de aandeelhouder in box 2. Ingeval winst niet wordt uitgedeeld maar

opgepot, is de waardestijging van de aanmerkelijkbelangaandelen in de toekomst belast in box 2. Door matiging van het aanmerkelijk belangtarief wordt de economisch dubbele belasting (enigszins) gemitigeerd. Hierbij wordt gestreefd naar een globaal evenwicht. In het klassieke stelsel bedraagt het gecombineerde tarief (VPB + IB), afhankelijk van de hoogte van de winst, 38,845% of 44,11% (bij winsten $\leq$ € 200.000) tot 43,979% of 48,802% (bij winsten $>$ € 200.000).

Dit gecombineerde tarief benadert dus al het maximale IB-tarief van box 1 (49,5%) en is in alle gevallen hoger dan het tarief in box 3.

Door een grondslagverbreding door middel van de voorgestelde multiplier in artikel I.C. van het wetsvoorstel, zijnde de breuk: 36/31, wordt het effectieve tarief verder verhoogd. Door deze grondslagverbreder bedraagt het gecombineerd tarief (VPB + IB), afhankelijk van de hoogte van de winst, 42,046% of 46,911%. (bij winsten $\leq$ € 200.000) tot 48,160% of 52,512% (bij winsten $>$ € 200.000).

In de situatie dat de holding aandelen in een lucratief belangvennootschap houdt van $< 5\%$ is de deelnemingsvrijstelling niet van toepassing. Dit betekent dat de holding vennootschapsbelasting verschuldigd zal zijn ter zake van de voordelen uit deze lucratief belangvennootschap. Met die onderliggende vennootschapsbelasting wordt in het bovenstaande nog niet eens rekening gehouden.

Bij lucratiefbelang winsten van $>$ € 200.000 die ná uitdeling (doorstoot van tenminste 95% als voorwaarde voor toepassing van de aanmerkelijkbelangvariant) in de tweede schijf van box 2 vallen, bedraagt het effectieve tarief 52,512%. Dit tarief is dus meer dan bij een afwikkeling in box 1 als ROW (49,5%).

Het RB vraagt hier aandacht voor en stelt voor om in die situatie het effectieve tarief te maximeren op 49,5%. Alsdan wordt enigszins rekening gehouden met een tariefmatiging in verband met economische dubbele heffing.

2.4 Aanpassingen box 3 (§ 5.3 MvT)

Ter dekking van de vooronderstelde budgettaire derving veroorzaakt door het uitstellen van één jaar van de invoering van de Wet werkelijk rendement, wordt nu voorgesteld om het heffingvrij vermogen in box 3 te verlagen van € 57.684 naar € 51.396 en een verhoging van het forfait voor overige bezittingen van 5,88% naar 7,78%. Het RB betreurt dat het uitstel van invoering van de nieuwe box 3 wetgeving ten laste moet komen van de belastingbetaler en dan met name ten late van de kleine spaarder, vanwege de verlaging van het heffingvrij vermogen.

Het is sterk de vraag of de gegeven onderbouwing van de toename van het forfait voor overige bezittingen met 1,9%-punt stand houdt bij de rechter. Hoe dan ook zal het nieuwe bezwaar- en beroepsprocedures oproepen, met extra onzekerheid voor de box 3 betaler en de schatkist tot gevolg.

2.5 Akkoord 'gezond naar het pensioen' (§ 5.7 MvT)

Het RB is verheugd dat de fiscale drempelvrijstelling voor RVU's drie jaar voorafgaand aan de AOW leeftijd vanaf 2026 in stand blijft. Het huidige drempelbedrag van € 2.273 wordt verhoogd met bruto € 300 per maand en jaarlijks geïndexeerd. Het RB mist, bij de voorstellen om het tarief van de pseudo-eindheffing voor een RVU boven de RVU-drempelvrijstelling stapsgewijs te verhogen van 52% naar 57,7% in 2026, 64% in 2027 en 65% in 2028, overgangsrecht voor reeds lopende RVU-afspraken en geeft in overweging om voor lopende afspraken het bestaande tarief van 52% te handhaven en de verhoogde tarieven slechts te laten gelden voor RVU-afspraken gemaakt vanaf 1 januari 2026.

2.6 Fiscale normering markt voor voertuigen gericht op personenvervoer (§ 5.9 MvT)

Het RB begrijpt de wens van het Kabinet om te komen tot een vergroening van het wagenpark. De pseudo-eindheffing is bedoeld om werkgevers te sturen naar emissievrij verkeer. Als net-infrastructuur en contractcycli nog niet synchroon lopen en zolang de

werknemers hun elektrische auto's, ook bij de werkgever niet kunnen laden omdat de benodigde capaciteit op het elektranet ontbreekt, acht het RB invoering niet opportuun. Ook gezien de lange duur van leasecontracten voor personenauto's acht het RB invoering per 1 januari 2027 voor nieuwe tenaamstellingen te vroeg. Het RB pleit ervoor om de invoering van deze wetgeving uit te stellen tot in ieder geval 1 januari 2028. Op deze manier wordt aan inhoudingsplichtigen meer tijd geboden om in te spelen op de voorgestelde wetgeving.

Op detailniveau valt op dat er met de invoering van deze regelgeving twee systemen binnen de loonheffingen zullen bestaan voor het belasten van het privégebruik van personenauto's: De huidige bijtelling zoals weergegeven in artikel 13bis Wet op de Loonbelasting 1964 en de nieuwe pseudo-eindheffing zoals deze is opgenomen in het voorliggende Belastingplan 2026. Verder komen er twee verschillende uitleggen binnen de Wet op de Loonbelasting 1964 met betrekking tot zowel het begrip 'youngtimer' als het begrip 'woon-werkverkeer'. Het RB acht dit onnodig complicerend en mede daarom onwenselijk en pleit ervoor om binnen de Wet op de Loonbelasting consistent te blijven bij de huidige uitleg voor deze beide begrippen.

Het RB constateert dat de pseudo-eindheffing verschuldigd wordt per maand, waardoor een terbeschikkingstelling van een niet-emissievrije auto op de 29^e dag van een maand reeds tot een volledige verschuldigdheid van deze afdracht leidt. Dit leidt ook tot de vreemde conclusie dat bij het einde van het overgangsrecht blijkbaar een afdracht over de hele maand september 2030 is geboden, omdat het overgangsrecht op 17 september 2030 afloopt. Gezien het feit dat werkgevers nauwkeurig en eenvoudig kunnen vaststellen wanneer een auto ter beschikking is gesteld begrijpt het RB niet waarom niet is gekozen om de afdracht per dag te berekenen.

Tot slot wijst het RB erop dat invoering van deze nieuwe pseudo-eindheffing voor de inhoudingsplichtigen een sterk loonkosten opdrijvend effect heeft. De heffing is immers in beginsel niet verhaalbaar op werknemers. Om aan de pseudo-eindheffing te ontkomen dient een inhoudingsplichtige aan te tonen dat er geen privé gebruik plaatsvindt met de niet emissievrije auto. Aan deze bewijslast kan een inhoudingsplichtige nauwelijks voldoen.

De voorgestelde maatregel zadelt het bedrijfsleven op met een aanzienlijke lastenverzwaring, zonder dat hiervoor enige vorm van compensatie wordt geboden.

2.7 Voorstel ongelijke breukdelen bij een huwelijksgoederengemeenschap (§ 5.10 MvT)

Zoals in de [reactie van het RB](#) van 14 mei 2025 op de internetconsultatie 'Aanpak constructie ongelijke breukdelengemeenschap' staat, kan het RB zich grotendeels vinden in dit voorstel. Wel herhalen wij de in de eerder genoemde reactie door ons vermelde aandachtspunten en voorgestelde verbeteringen:

- **Terugwerkende kracht**
Het RB vraagt vooral aandacht voor het overgangsrecht en in het bijzonder de datum van 16 september 2025, 16:00 uur. In het belastingrecht dient feitelijke terugwerkende kracht zeer terughoudend te worden toegepast, aangezien belasting in beginsel slechts geheven kan worden op grond van een belastbaar feit. RB stelt voor als datum van inwerkingtreding aan te houden 1 januari 2026 en daarbij het voorgestelde nieuwe belastbare feit niet van toepassing te laten zijn op grond van huwelijkse voorwaarden (en een notarieel samenlevingscontract) aangegaan voor laatstgenoemde datum. Meer eerbiedigende werking dus.
- **Beperking tot de echte boedelmenging**
Voorts dient er aandacht te zijn voor het feit dat het civiele recht (in het bijzonder in de sfeer van huwelijksvermogensrecht en het erfrecht), en het belastingrecht ook weer niet al te ver uit elkaar gaan lopen. Fictie is echter vaak onoverkomelijk, vgl. bijvoorbeeld het civielrechtelijke art. 4:126 BW, het quasi-legaat. Dit betreft fictie maar lijkt toch niet van toepassing te zijn op boedelmenging met breukdelen. Zoals hierboven opgemerkt kan het RB wel met de regeling leven, maar kan het effect verkleind worden door meer eerbiedigende werking van de voor 1 januari 2026 reeds bestaande situaties, bijvoorbeeld beperkt tot de ('échte') boedelmenging.
- **Uitzondering voor niet fiscale constructies**
Niet alle breukdelenafspraken zijn fiscale constructies, vaak is de behoefte heel reëel en niet fiscaal getint. Misschien was er al voor het huwelijk sprake van ongelijke delen en wil men de gemeenschap ontstaan op grond van het huidige art. 1:94 BW tijdens het huwelijk weer in overeenstemming brengen met de oorspronkelijke ongelijke

gerechtigdheid van voor het huwelijk. Het RB vraagt hier wederom nadere aandacht voor en roept met klem op dit bijvoorbeeld via invoering van een tegenbewijsregeling mogelijk te maken.

- Uitzondering voor legitieme portie kinderen

Een belangrijk argument om een breukdelengemeenschap aan te gaan kan ook zijn de legitieme portie van de kinderen. Het RB vraagt in overweging te nemen om dit een 'legitieme' reden te laten zijn om het nieuwe art. 11 lid 4 SW niet van toepassing te laten zijn.

Tot slot zou het RB graag bevestigd zien dat op de fictieve verkrijging volgens het voorgestelde nieuwe art. 11 lid 4 SW bij overlijden of echtscheiding ingeval van een ongelijke breukdelengemeenschap de bedrijfsopvolgingsfaciliteit ex art. 35b SW toepassing vindt voor zover tot de fictieve verkrijging ondernemingsvermogen en/of aanmerkelijkbelangaandelen behoren.

2.8 Aanpassingen Gelijikstelling voor de schenk- en erfbelasting van biologische kinderen (§ 5.12 MvT)

Het RB heeft met belangstelling kennis genomen van de voorgenomen gelijkstelling van biologische kinderen met erkende kinderen en kan zich grotendeels in de voorgestelde aanpassingen vinden. Wel bevreemdt het het RB dat aan het "doen blijken" inhoud wordt gegeven door te kiezen voor het verstrekken van de uitslag van een DNA-test aan de bevoegde inspecteur.

Nog afgezien van hoe zich dit verhoudt tot de AVG-wetgeving zijn er ook andere manieren om aan deze bewijslast te kunnen voldoen.

In de Memorie van Toelichting bij het Belastingplan 2026 (p. 89) staat "[A]angenomen mag worden dat er een nauwe persoonlijke betrekking met het kind heeft bestaan wanneer de biologische ouder het kind in het testament heeft opgenomen. Ook bij een schenking van de biologische ouder aan het kind kan worden verondersteld dat een nauwe persoonlijke betrekking bestaat."

Deze zinsnede verhoudt zich niet goed tot de zware bewijslast die nu wordt opgelegd. Het RB geeft dit in heroverweging.

3 Wet behoud verlaagd btw-tarief op cultuur, media en sport

Het RB stemt in met de inhoud van het Wetsvoorstel Wet Behoud BTW-tarief op cultuur, media en sport. Wel pleit het RB ervoor, dat de Belastingdienst in het najaar van 2025 uitgebreid communiceert over de wel blijvende verhoging van het tarief in de omzetbelasting voor het verstrekken van logies binnen het kader van het hotel-, pension-, en vakantiebestedingsbedrijf aan personen die daar slechts voor een korte periode verblijf houden (post b.11 in Tabel I). Deze verhoging geldt op grond van het overgangsrecht ook voor zover dit vooruitbetalingen in 2025 betreft voor het daadwerkelijk verstrekken van logies met ingang van 2026. Het belang van een tijdige voorlichting is er met name voor de vele verhuurders van vakantiewoningen.

Den Haag, 30 september 2025

Bureau Vaktechniek